

manifestatiua. p̄s. Emitte lucē et
veritatē tuā (qui a patre procedit)
nec a patre simplicis substantiē ali
quid procedere potest nisi p̄ eēnā
alem processionē et idō spūs sicut
uerbum eiusdē eēnā et substantiē
est cū patre. Cum autē dicitur q̄ a patre
procedit: oportet q̄ etiā a filio pro
cedat. In omni natura nusq̄ inueni
tur aliquis spūs esse alicui? nisi
q̄ ab ip̄o procedat cui? ē spūs. Di
cere ergo q̄ spūs est filij et nō p̄
cedens a filio: est dicere id cuius
simile in nulla natura inuenitur.
Hoc autē regulariter est heres̄
attribuere deo cui? contrariū in to
ta natura manifestat. sic si dice
rē q̄ idē generat seip̄m. q̄ nulla
natura seip̄m geneat ut sit. A si
mili ergo istō ē dicere heresim q̄
spūs ē alicui? et q̄ tamē non p̄ce
dit ab ip̄o. sic ergo spūs procedit a
patre et filio. Dicit tñ filius q̄ proce
dit a patre q̄ ad patrem omnia sua re
ferre consuevit a quo et ip̄e filius p̄
cedit et hoc est qd̄ dicit: qui a pa
tre procedit: dicit em̄ Aug. q̄ pat̄
est p̄cipium diuinitatis nō de p̄i
cipio. p̄s. Emitte sp̄m tuū et crea
buntur et renoua. faciē ter. (Ille)
in q̄ spūs (testimoniū phibeat de
me) ad inimicorū diuictōez Act.
v. spūs testis est quē dedit de? in
oib? obediētib? sibi Rō. viij. Ip
se spūs reddit testimoniū sp̄i nr̄o
qm̄ sumus filij dei (et vos) eodez
sp̄i impleti et cōformati (testio

niū phibeatis) Actu. iij. Virtu
te magna reddebant apli testio
niū resurrectionis ihu xpi dñi nr̄i
et gracia magna erat in omibus
eis Actu. p̄. Eritis michi testes in
iherlm̄ et in omi iudea et samaria
et usq; ad vltimūz terre (q̄ ab im̄
cio) p̄dicatōis mee (meū estis)
et omnia vidistis et certi testes esse
potestis Actu. p̄. Oportet ex hñs
viris qui congregati sūt nobiscuz
om̄i tēpore ex q̄ intrauit et exiit in
ter nos dñs ih̄s incipiēs a bap
tismate ioh̄is usq; nunc testē re
surrectionis fieri vnū ex istis. p̄ il
los ei et sp̄m malicia odienāū ad
nichilū redigetur. Ca. xvi.

Hec locutus sum vobis)
Dicit armat discipulos
ad paciētiā cōtra pse
uicōnem odiū malignorū. Dicit
autē quatuor. p̄mū est qd̄ dicit
non turbetur auz venerint. secū
duz est qd̄ p̄dicat q̄ passuri sint
terciū est qd̄ dicit qua intēione
ad hoc moueant. q̄rtum ē causa
predicōnis horūz vt in memo
ria remaneat apud eos q̄ ip̄e ta
lia vt deus p̄sciuit. dicit ego: hec
locutus sum vobis: ad vtilitatem
vestrā vos p̄muniēs. q̄ omnia hec
vt deus sum p̄sciens (vt non scā
dalisemini) hoc est conturbemini
in cogitantes apud vos q̄ ex vo
cacōe nichil nisi passiōes et mor
tes habeatis Math. xvij. necō ē

vt veniāt scādala. ve autē homi
ni p quē scā. ve. Ysa. viij. Dñm
exercitū sādificāte in cordib? ve
stris ipē pauor vester a terror ve
ster a erit vobis in sādificācōne
in lapidē autē a in petrā scādali
duab? domib? israhel (Absq? sy
nagogis) tanq? exōicatos a ex
leges (facient vos) Joh. ix. Jam
aspauerāt iudei vt si q̄s cōfiteretur
cū eē cristuz extra synagogā
fieret. p. Cor. iij. Tanq? purga
menta hui? mundi facti sumus o
mium p̄p̄mā vsq? adhuc (sed
venit hora) tangit hic intēcōnem
eor? a tangit duo. intencionē ad
deum a intēcōem ad pximū. De
p̄mo dicit: h? venit hora: p̄fidie de
qua dicit Luce. xxij. hęc est hora
v̄stra a potestas tenebrar? (vt o
nis q̄ interficiāt vos) tanq? male
ficos homines a nociuos (arbitre
tur obsequiū se p̄stare dō) Act.
ix. p̄ciit epl̄as in damascū vt si
quos inueniret hui? vie viros a
mulieres vindos p̄duceret i iheru
salem (a hęc facient vobis) ea de
causa (quia nō nouerūt prēm ne
q? me) q̄ sum in prē sic pater in
me Rō. ix. Testimoniū p̄hibeo il
lis qz emulacōem dēi habēt h? nō
h̄m scienciā Ignorātes autēz. dēi
iusticiā a suā querētes statuē iu
sticię dēi nō sunt s̄biecti a ideo cre
dentes bñfacere ex ignorācia no
ticię xpi a ignorācia pr̄is qui ope
ratur in filio p̄sequitur discipulos

xpi (Hęc hęc) que dixi de p̄secu
 cōne (locutus sum vob) vt de? o
 nium futuroz p̄sciūs (vt cum ve
 nerit hora eoz) qn̄ cōplebitur (re
 miniscamini) tūc (qz ego) nunc
 (dixi vobis) Continēcia em̄ v̄bo
 rum dñi cōfirmat fidē in ipsū a i
 mobilirat cor a didis a facit vt
 ea etiā que ab hostib? fiāt min?
 ledant Dicit em̄ Greg. qz iacula
 p̄uisa min? ferunt a nō s̄toleābi
 lius mūdi mala suscipim? si con
 tra hęc p̄ p̄sciēcie clipeum p̄stituz
 p̄mumimur Deut. viij. Caue ne
 qn̄ obliuiscas dñm dēi tuū a negli
 gas mandata ei? p̄s. Reminiscē
 tur a ouertētur ad dñm vniuer
 si fines terre. hęc est ergo qd̄ dicit
 ad cōfortacōez discipuloz (Hęc
 autē ab inīcio n̄ dixi vob) h? inī
 pit edificāe ad sp̄e discipulos q̄s
 an̄ cōfortauerat ad fidē a ad cari
 tatem. Diuidit autē hęc pars in
 tres p̄tes h̄m qz ad tria p̄ sp̄e ele
 uat discipulos scz p̄ sp̄ū sancti p̄
 missaz cōsolacōnez p̄ iteratā suā vi
 sitacōem ibi: Modicū a iam nō
 videbitis me: a p̄ pr̄is certam in
 om̄i peticōe exaudicōne ibi: Amē
 amen dico vobis: si quis p̄ciēt
 in nomine meo prēm Adhuc at
 prior hāz diuidit in quāqz p̄tes
 In quarū p̄ma necāriam ondit
 sp̄itū sancti cōsolacōez In secū
 da vtilitatē In terciā modū In
 quarta ondit discipuloz p̄fectō
 nis sup̄lemētū In quinta ostēdit

ad filij testimoniū sue consolacōis
pfectū. secunda incipit ibi: **Ego**
veritate dico vobis: tertia ibi: cū
venerit ille: quarta ibi: adhuc mul-
ta: quinta ibi: ille me clarificabit:
In p̄ma hanc adhuc tria dicē scz
q̄ de causa hęc ab inicio nō dixit.
secūdu est q̄ eius recessus omnibz
manifestus fuit. tertiū est q̄ disci-
pulos ad hoc tristitia temptavit
Dicit ergo: hęc autē: qz ita male
estis tractandi ppter nomen me-
um: vobis ab inicio dixi: a prin-
cipio ei leuora et molliora pponē-
da sunt p̄. **Coz. iij.** Ego fres non
potui vobis loqui q̄si spiritali-
bz. s̄ quasi carnalibz tanq̄ puul
in xpo. lac vobis potum dedi nō
escam. nōdum em poteratis. **He-**
bre. v. Ois qui lactis est p̄iceps
expers est sermōis iusticie. puul
em est et sbiungit causā dicēs.
(qz vobiscū eram) et p̄ncipia mea
vobis fuit consolacō extra onēz tri-
bulacōez. **Matth. ix.** Nō p̄nt filij
sponsi ieiunare q̄diu sponsus ē
cum illis. veniet tēpus q̄n aufer-
tur ab eis sponsus et tunc ieiuna-
bunt. **Jo. xvij.** Cuz eēm cum eis
ego seruabā eos quos dedisti m̄i
(Et nunc vado ad eū qui me mi-
sit) et hoc est redeo ad p̄rēz et hoc
est secūdum qd̄ fiḡt reditus sui
maifestacōez ad p̄rēz. **Thob. xij.**
Temp̄ est vt reuertar ad euz q̄
me misit. **Eccl̄. p̄.** Ort sol et occi-
dit et in arcuos suos reuertit. s̄

em sunt tria officia solis iusticie
ozitur em nascendo. occidit mori-
endo et in arcuos celi trinitatis
reuertitur ascendēdo (et nemo ex
vobis iterrogat me quovadis)
Ac si dicat ab eo erit manifestuz
ex signis et fide fidelium oculoru
qz onēs scient qz ad p̄rēz vado
concoz sibi p̄ omnia q̄uis iudi di-
cerent qz patri eēm contrarius.
Actu. p̄mo. Videntibus illis ele-
uatus est et nubes suscepit eū ab
oculis eoz. **Regū. ij.** belias
ascendit per turbinem in celum
heliseus autem videbat et clama-
bat dicens. Pater m̄i cur? isrl̄
et auriga eius. Et ideo qz manife-
stacio recessus mei onsa est in fi-
gura et a me exhibenda est vt ne-
mo dubitans de eo audeat aliqd̄
interrogare ideo deberetis accepe-
re consolacōem. quia sicut ego
per passionem ascendo ita et vos
ad patrem ascendetis. **Rom̄os**
octauo. Non sunt condigne pas-
siones huius temporis ad futu-
ram gloriā que reuelabitur in
nobis (Sed quia hęc locutus
sum vobis) quia nimis de presē-
cia mea corporali gaudetis et con-
tra illam nichil audire potestis.
(tristitia implebit cor vestrum)
de absentia mea corporali et ita i-
plebit qz nichil aliud admittē
valet. hoc em signum est pleitu-
dinis q̄n vas plenum nichil ali-
ud valet recipē. **Thess. q̄to.**

Nō tristemini sicut ceteri qui
 spē non hnt cōtra qđ. ij. **Cor.** ij.
 solamini illū ne forte abūdāci
 ori tristitia absorbeat. Ex morte
 enim dulcissimi dñi tanta tenuit
 eos tristitia qđ nullam admitte
 bāt solacōem nō cogitātes qđ
 scriptū est. ad vesperz demorabi
 tur fletus: ad matutinū leticia
 Ruth p. Nolite me vōre noemi
 hoc est pulchraz h̄ vocate me ma
 ra hoc est amarum. qz amaritu
 dine repleuit me valde altissim?
 oipotēs. **Uz ego veritatē dico vobis**
h) Tagit h̄ recessus sui vtilitatē
 qđ p̄mittit absōsionez vtilitatē.
 a dicit ille qđ mētri nō p̄t. **Rō. iij.**
Est autē de? verax omis homo mē
dar. **Expedit vobis** hoc ē vtile est
vobis **(vt egovada)** qz p̄ncā meq
 carnis tenet vos in sensibili cōso
 lacōe a non p̄mittit redire int?
 ad cōtēplacōem deitatis a hoc est
 vnum. Aliud ē qđ sentire de me sē
 sibiliter est sentire h̄m infirmita
 tem a hoc ē impfectōnis. **Venti**
re autē de me intelligūalit ē sentie
spūaliter a hoc cōpetit deitati. **Ter**
cia causa ē: qz remouēdo me a sē
 sibus vestris ero glorificatus et
 hoc facit i vob̄ habitatez ad spi
 ritū recepōnem sicut dixim? i an
 tehabitis a ideo dicit **Aplūs. ij.**
Cor. v. itaqz nos ex hoc nemine
 cognouimus h̄m carnem a si co
 gnouim? h̄m carnem xpm. h̄ nūc
 iā non nouim? ideo etiā dicit lōi

i p̄s. **Accedat homo ad cor altū**
 a exaltabit de? ad cor altū accedē
 impedit ifirmitas carnis sēfib?
 exhibita. sed qñ illa tollit ad cor
 altū accedit qñ xpus i gloria dei
 p̄ris esse cogitat. **Dic ergo: Expe**
dit vob̄ vt egovadam: pensandū
autē est qz si p̄ncā carnis filij dei
ipedit sādūspūs recepōem qñto
magis carnal' affcūs in nob̄ spi
ritū sandū impediāt. **Gal. v.** **Ca**
ro cōcupiscit adūsus spiritum et
spiritū adūsus carnem. hec em̄ si
bi inuicem adūsant vt nō quecū
qz vultis illa faciatis. **(Si em̄ nō**
abiero pacit? nō veniet ad vos)
Hui? tamē causa non est ex pte
dñi. h̄ ex pte carnalis affect? di
scipulorū. Intētū enim mūdus ē
 spiritū qđ in nullo conformat nisi
 in eo qđ om̄ino est spūal' nullo car
 nali solacō impedit? **Vñ bernar**
d? **Delicata est dīna consolacō.**
 qz non dat admittētib? alienā
 p̄pter hoc ergo expedit vt vadat
 vt spirituz m̄ttat qđ ad carnales
 a h̄m carnis infirmitates de xpo
 sentiētes venire n̄ potest. **hebre.**
v. **Perfectoz est solidus cib? eo**
rū qđ pro cōsuetudine exercitatos
habent sensus ad discrecōem bo
ni a malia h̄ est qđ dicit. **(Si autē**
abiero) pl? a carnalibus sensibus
vestris vt in carnaliter de cetero
non diligatis. h̄ spem vram i spi
ritualib? meis ponatis. **(Mittaz**
eum ad vos) sicut infati aufert

mānilla matris vt ad pfecta se
extendat et cibum in quo mēbra
sua roborentur accipiat **Ysa. xxviii.** Quē docebit scienciā et quē i
telligere faciet auditus pulsos a
lacte auulsos abvberibus (et cū
uenerit ille) Tangit adueniētis
spiritus officiū et hoc pmo dicit i
omniū secūdo in speciali In omni
ni autē dicit: qd cum uenerit ille
spiritus et repleuerit corda fideli
um ille (arguet) hoc est arguen
do dūm dicit argumētū eū quasi
arguēs mentē dicit p̄. Arguā te
et statuam contra te faciē tuā (mū
dum) qd mundus in maligno poi
tus est et ideo arguēdus **Eccā. xx.**
q̄ bonū est arguere q̄ irasci et con
tentē in oracōe nō prohibere. (De
p̄tō) **Ihē. ij.** Arguet te malicia
tua et auersio tua increpabit te.
Est ei hoc p̄tū qd anthonoma
tice est p̄tū et hoc est p̄tū infide
litas et ideo seq̄tur. **Ihē. ij.** Sci
to et uide qd malū et amarū est te
derelinquisse dñm deuz tuū (de
iusticia) quā ego quidē feci s̄ ip̄i
eam negauerūt **Rō. x.** Finis legis
xp̄s ad iusticiā om̄i credēt. et ibi
de Ignorātes dei iusticiā et suam
querētes statuere iusticie dei nō
sunt subiecti (et de iudicio) q̄ me
iniuste condemnauerūt **Ysa. xxvi.**
Cum feceris iudicia tua in terra
iusticiam discēt habitatores ter
re. sic ergo p̄mittit in omniū Cō
seq̄nter autē explanat illa p̄ par

tes singulas dicit ego (de pecca
to quidem) quod est anthonoma
tice p̄tū (qd nō crediderūt i me)
et uerba in potestate p̄tulerim
cum exempla exhibueri et testi
ficatus fuerit iohēs et cum om̄ia
testimonia scripturarū p̄baueri
cum enim sic uenerim et locutus
eis fuero et non crediderunt exau
sacōem de p̄tō infidelitatis eorū
habere nō possunt **Eccā. x.** Peccā
tem in animā suā quis iustifica
bit **Ioh. ix.** Si ceca essetis nō hē
retis peccatū. nunc autē qd dicit
tis uidem? p̄tū v̄m manz (De
iusticia autē) quā exhibeo et quā
illi semp̄ calūniati sunt dicētes
me patri in opibz eē cōtrariū ar
guet sp̄s s̄c̄s (qd ad p̄zvadō)
om̄ibz oñdens qd merito iusticie
qua ad patris dexteraz exaltoz
patri per omnia placeo et illi re
darguendi sunt qui hanc iustici
am patri dixerunt non esse accep
tam **Ysaie decimo.** Confirmaō
abbreviata inundabit iusticiāz
Ihē. xxiiij. Hoc est nomen qd
uocabunt eum dominus iustus
noster (et iaz non uidebitis me)
talem sicut sū. qd pat̄ me p̄tū iu
sticiā quā feci glorificabit et tñ il
lam iusticiā qui me oderūt p̄mi
tari noluerūt **Videbitis autē me**
in p̄tate magna et maiestate p̄tū
iusticiā quā in mundo exhibui.
Act. p̄. Veniet quēadmodū uidi
stis eū ascēdētē i celū. **Ysa. xxvi.**

Dñe exaltetur man? tua et nō vi
 deant videāt et cōfundant? zelān
 tes populi et ignis hostes tuos? de
 uoēt hoc est nō videāt quidē nūc
 s; tunc in cōdemnācōem suā vide
 bunt sic et apli nō videbūt cristū
 infirmū. s; virtute et maiestate et
 merito iusticie apd prēm exalta
 tū vbi vidit eū stephā? Act. vij
 et vbi vidit eū paul? Act. ix. (de
 iudicio vero) quo me iudicauerit
 iniuste cōdemnātes et hoc ideo pba
 tur (q̄a) p meū iudiciū quo iniu
 ste ab eis cōdemnat? sū (prīceps
 hui? mundi) dyabol? qui in me
 extēdit man? cū i me nichil iuris
 haberet (iām iudicat? est) hoc ē
 p sentēciām extra potestātē quā
 habuit foras missus Joh. xij.
 Nunc iudiciū est mundi nūc prī
 ceps hui? mundi eiciet foras. Et
 ideo qz prīceps mundi p iudiciū
 iniquū erect? est iudiciū eorum in
 iustū est et ideo a spū veritatis ar
 guendū. In omib? ergo istis ar
 guē ē manifestae sic dicit Eph.
 q̄to. que arguūtur a lumine ma
 nifestant. et qz spiritus hoc per
 aplos manifestat tūc arguē dī.
 manifestat em p dñm mūdi iusti
 ciām xpī tñ esse iudiciū dyaboli
 Si quēritur q̄re filius nō argu
 it. dicēdum q̄dem qz fili? argue
 bat. s; adhuc nō exite cōplecōne
 p̄tatis et adhuc nō ostēsa iusticia
 xpī que p ascētionem pbata est
 et adhuc nō cōpleto iudicio p eie

ctōem dyaboli nō potuit argui.
 s; illis omibus cōpletis cū spirit?
 libertatis datus est apostol? pul
 so timore libera fuit redarguō.
 hoc est ego qd dicit (Adhuc ml
 ta habeo et c) h ostēdit infirmita
 tis discipulorū supplemētū ex spū
 pmissio et dic q̄tuor. p̄mo ei mai
 festat infirmitatē. secūdo v̄z in
 firmitatis cōsolatorē. tercō causā
 quare docet veritatē. q̄to qz etiā
 futurorū facit annūciacōez. Dic
 ergo Adhuc habeo vobis multa
 dicere. que ad vestrā spectant p
 fectōem (s; non potestis portare
 mō) p̄pter vram infirmitatem.
 Heb. v. Grandis vobis sermo
 et interpretabilis ad dicēdū qm
 imbecilles facti estis ad audiēdū
 Jo. vij. Nondū erat spūs dat?
 qz nondū erat ih̄s glorificatus.
 Act. iij. Non portabāt qd dice
 bat (Cum autē venerit in vos il
 le) quē pmissi (spūs veritatis) q̄
 intus docet et suggeret veritatez.
 Act. p. Accipietis v̄tutē supue
 mētis spiritussc̄i in vos (docēbit
 vos om̄em veritatem) Glō. saluti
 necēariam. qz alia veritas potius
 est vanitas. sed insciēcia q̄ scōz
 pietatē est solida et simplex inue
 nitur veritas. vel dicit: om̄em ve
 ritatē: hoc est pfectam veritatez
 Joh. viij. Cognoscetis veritatē
 et veritas liberabit vos Joh. xxx
 ij. Inspiracō omnipotētis dat itel
 ligēciam (non em loquetur a se

metipō sicut nō est a semetipō
ita nō loq̄tur a semetipō. q̄a se
ipso nō ex p̄p̄rijs reruz loq̄ cā ē
mendac̄ij sic dixim⁹ in an̄bitis.
Spūs autē veritatis int⁹ i corde
est cā rez in q̄ ōnes res refulgēt
hoc est sicut in sūma arce pris ⁊
hoc est (s̄ quecūqz audiet) in ver
bo eterno a q̄ p̄cedit ⁊ a p̄re qui
verbū p̄fert ⁊ in quo ev̄t ōnia fi
ant (loq̄tur) ⁊ ideo inuiolabilis
vera sūt q̄cūqz docet ⁊ loq̄tur. p̄
verb. p̄. En p̄ferā vobis sp̄m me
um ⁊ ōndam verba mea p̄. **Co**r.
xiiij. **S**pūs loquitur misteria.
Ap̄c. ij. **Q**ui habz aures audiē
di audiat q̄d spūs dicat eccl̄ijs.
(⁊ q̄ ventura sūt) nō solum futu
ra i tempe sed magis eterna ad
quorū amorē inflāmat (anunci
abit vobis) intus inflāmando.
Ysa. xli. **A**nnūciās ab exordio
novissimū ⁊ ab initio q̄ nō dum
facta sūt dicēs. p̄. **Co**r. iij. spūs ō
nia scrutat eccl̄iaz p̄funda dei (ille
me clarificabit) hic ōndit p̄fcaz
testimonij spūs ⁊ filij doctrinaz
Dicit autē quatuor. scz claritatē
quā filio faciet. clarificōis rac
onē ⁊ clarificōis incōpabilem
⁊ indeficientē thesaur⁹ ⁊ q̄to ad
iungit dicti sui hāc eē racōez. dic
ergo: **I**lle spūs qui a me ⁊ patre
meo p̄cedit me clarificabit: nō q̄
dem in me in q̄ clarificari s̄m dei
tatē nō possum. s̄ in vobis qz me
claz ōndet vobis. **Ac.** iij. **D**eus

glorie glificavit filiū suū i s̄m. de
hac claritate d̄. ij. **Co**r. iij. **N**os
ōnes reuelata facie gl̄am d̄m spe
culantes in eandē ymaginē trā
formamur a claritate d̄i in clai
tatē tanq̄ a d̄m spū. sic em̄ in vo
bis clarificat sapia filij. **Rō** aut
clarificōis ē (qz de meo) the
sauro (ac̄ipiet) de quo ⁊ ego ac
cipio ⁊ hic est thesaur⁹ sapiēcie i
gemite **Rō** xi. **O** altitudo diuicia
rū sapie ⁊ scie q̄ incōpre. sūt iu
eius ⁊ inue. vie ei⁹ (⁊ anūciabit
vobis) intus in corde suggerēdo
Amos. iij. **A**nnūciās tui eloq̄
um suū. p̄s. **A**udiaz q̄d loq̄tur i
me d̄ns de⁹ (Oia quecūqz hz p̄
mea sūt) hic ōndit thesaur⁹ in de
ficientē vñ ac̄ipiet qz ōnia q̄ in
cōmunicabilia sūt p̄ ḡnā. d̄ez et
nam: mea sūt: id ē in data ab ip
so. cōicabilia at̄ sunt q̄cūqz in p̄
oppositōez relacōis generātis ⁊
ḡnati siue gemiti me ab ip̄o non
sepant ⁊ de ill̄ a meo p̄re ⁊ a me
ac̄ipiet. nec d̄. h̄ ac̄ipiet i futu
ro iō qz spūs aliq̄d ac̄iat qd̄ p̄
us nō habuit. s̄ qz acceptū et̄na
p̄cessiōe nū. p̄ deficit **Lu.** xv. **F**ili
tu sp̄ meū eras ⁊ ōnia mea tua
sunt **Jo.** xvij. **O**ia mea tua sūt ⁊
tua mea sūt ⁊ clar. sū in eis **Jo.**
p̄. **V**idim⁹ gloriā e. q̄. viii. a p̄.
Bahili⁹ qz ai alio ea q̄ sūt glorie
p̄ris nō diuisit (p̄tēa dixi) vob̄
ōndit hanc racōez dicti eē (qz de
meo ac̄ipiet) p̄ eternā p̄cessiōez

et annuntiabit vobis per internam
 inspirationem sic sepius diximus
Annuntiabit autem dicit quod adhuc
 spiritum ad robur et illuminationem
 erant accepturi **Joh. vii.** **N**ondum
 erat spiritus datus quod ille nondum
 erat glorificatus? per hoc autem quod
 dicit: quod de meo accipiet vehementer
 obiatur contra grecos. **E**st enim
 filii quod per sui generationem suam est
 et hoc est totum quod non se iungit
 oppositiois relatio **S**ic accipies
 de eo quod est filii necario accipit
 a filio quia non est aliqua oppo-
 sitio que hic se iungit. **I**nter enim
 accipere a patre et accipere a filio
 non est oppositiois relatio. ergo
 accipit a patre sicut a filio et est ab
 ipso sicut a patre hoc est ergo quod
 dicit hanc puto huius patris esse ex-
 positioem fralem **Aug?** - autem ali-
 quatum aliter exponit ab illo lo-
 co. **C**um autem venerit ille: **I**n quo
 loco diximus officium et modum spi-
 ritus sancti in testificando continetur
Dicit enim quod arguit mundum de pe-
 cato omni quod mundani commiserunt
 in doctrina apostolorum per vitam christi
 innocentiam **Ecc. xvii.** **Q**uid nequus
 quod quod excogitavit caro et sa-
 guis et hoc quidem arguetur per se.
Qui corripit gentes non arguet quod
 docet hominem scientiam: quod non cre-
 diderunt in me: dicit **Aug?** - quod hoc
 ponit specialiter quod hoc manente
 omnia manent et hoc recedente
 alia remittuntur et tamen non ponit

hoc ideo quasi de hoc solo redar-
 guit. **D**e iusticia autem arguit dicit
Aug? - de iusticia non mundi sed
 credentium in christum quorum operacione
 mundus damnatur et hoc precipue est
 iusticia fidei qua credunt ea que
 non videntur et ideo dicit: quod vado
 ad patrem et iam me non videbitis:
 ut fides sit de hijs que non videntur
Et ideo dicit: non me videbit mun-
 dus. sed vos me videbitis qui cre-
 ditis que non videtis **1. Cor. xi.** **F**i-
 des est substantia rerum speranda
 rationum argumentum non apparentium. **1. Cor. iii.**
Contemplantibus nobis que non videntur eterna. **Rom. viii.**
Que videt quis quid sperat? si au-
 tem que non videmus speramus? per
 patientiam expectamus? **D**e iusticia
 autem hac fidei dicit **Aug?** - **I**ntel-
 ligi illud **Rom. iii.** **A**rbitramur homi-
 nem iustificari ex fide sine operibus?
De iudicio autem quo mundus
 iudicabitur in futuro quod non timuit
 et hoc est: quod princeps huius mun-
 di: qui damnatus est propter peccatum
 iam iudicatus est: et illum sequen-
 tes finaliter damnabuntur. **1. Pet. ii.**
Si de angelis peccabunt? non
 peccabunt. sed rudentibus inferni detra-
 ctos in tartarus tradidit cruciandos
 novit dominus pios de temptacione eri-
 pere iniquos in die iudicii resua-
 re cruciandos. dicit enim **Aug?** - quod
 non ideo dicit quod spiritus arguet
 mundum ideo quod filius non argu-
 at cum scriptum sit **1. Isa. v. de caelo.**

Judicabit in iusticia paupes ⁊
arguet in eq̄tate p̄ m̄suetis t̄re
s̄ sp̄s arguet in p̄nti ad correcti
onē filius aut̄ in futuro iudicio
ad d̄nacoēz. q̄ p̄r̄ onē iudiciū
dedit filio sic **Jo. xvi.** dictū ē **A**d
huc multa habeo vob̄ dicere: s̄
nō mutat̄ **S**ed q̄rit **aug?** cū su
pra dixit **Joh. xv.** **Q**ia q̄cūq; au
diui a patre meo nota feci vob̄is
quomō nūc dicit **A**dhuc habeo
vob̄ multa dicere **Q**z ad hoc dō
q̄ om̄ia dixit statui discipuloz cō
petēcia. s̄ tam̄ multa remanserūt
dicēda q̄ ai ales adhuc discipuli
nec dū intelligē voluerūt ⁊ de illis
hic loquit̄ **D**icūt tam̄ q̄dā q̄ cū
dixit quecūq; audiui a pr̄e meo.
q̄ sit distribucō p̄ generib;?
singuloz ⁊ nō p̄ singulis generū
s̄ ego reputo solucōem **Aug?**
magis veniētē. **Q**z autē subū
gitur q̄ sp̄s sc̄s docebit om̄i ve
ritatē nō mutat̄. q̄d ei dicit: nō lo
quit̄ a semetip̄o: exponit sic expo
sitū ē q̄ de eo q̄d ē pr̄is ⁊ filij ac
cipiet ⁊ ānunciabit **E**t ideo dicit̄
p̄. Jo. ij. **N**ō ē necē vt q̄s vos do
ceat. vnd̄o. ei docebit vos de oībo
Qz autē d̄ ic̄t: q̄cūq; audiet loq̄
tur: dicit̄ autē **Aug?** q̄ audiet
ab illo a q̄ p̄cedit ⁊ audire illi? ē
scire. i. eē. a quo ergo illi ē eēcia
ab illo ē audiēcia. i. scia q̄ nō est
aliud q̄ scia q̄ nō est aliud q̄ es
sencia nec futurū ibi ponit̄ iō. q̄
aliq̄d auditur? sit q̄d pri? nesci

ueit. s̄ q̄ suū audire s̄m p̄cessio
nē eternā nunq̄ defect̄ **P**oss; tñ
dici q̄ methaphorice sp̄m cōuenit
audire. q̄z filii? vt verbūz p̄cedit
p̄ generacōez q̄d sp̄s s̄m s̄bitā
c̄alia accipit q̄n a verbo p̄cedit.
q̄z audire est s̄bam verbi p̄cipere
⁊ cū p̄sona non accipiat id q̄d ē
alteri? p̄sone nisi p̄ hoc q̄d ab il
la p̄cedit: relinquit̄ ex hoc p̄ mo
dū loquēdi q̄ sp̄s a filio p̄cedit
⁊ hoc est c̄tr̄ grecos: **I**lle me cla
rificabit: hoc s̄m exp̄sicoem **A**u
gustini nō multū mutatur ab ex
p̄sicoem pr̄em̄ ducta. dicit enim
q̄ filium clarificat sp̄it? quia
p̄ apostolos sp̄ituales faciendo
declarabit quomō patri filius ē
equalis ⁊ hoc clarificacō non est
in filio sed i membris. cetera au
tem non mutantur. (**Modicum**
⁊ iam non videbitis me) **D**ic̄ in
cipit secundum quod est visita
onis x̄pi promissio **E**t hab; tres
partes **I**n quarum prima redi
tum suum ad visitandum p̄mit
tit **I**n secunda de hoc ortam̄ disci
puloz dubitacōem absoluit
ibi: **D**ixerunt ergo ex discipulis:
In tertia de hoc congruam̄ albe
similitudinem ponit̄ ibi: **M**ulier
cum parit **I**n primo horum tria
dicit. recessum. reditum ⁊ causaz
consolacōis. **D**e recessu suo ab
eis dicit: **M**odicum: tempus re
stat presencie mee corporal̄ vobi
scum: ⁊ iam non videbitis me:

In carne mortali et vita animali
 vobiscum degentem. quia verba in
 nocte qua tradebat dicebat et non
 vixit nisi ab illa hora usque ad no-
 nam sequentis diei que fuit sexta
 feria Joh. vii. **A**dhuc modicum
 vobiscum sum et vado ad eum qui me
 misit. simile dixit Lu. xiiij. **D**icite
 vulpi illi quod demonia eiicio et sani-
 tates perficio hodie et cras et tertia
 die consumor. hunc sensum adiuvat
 glossa et dicit: modicum id est par-
 uum tempus restat usque ad hoc quod
 pascuarum et sepulchro claudar. vel
 dicat modicum tempus esse tempus vi-
 te vniuersi hominis vel etiam totius mun-
 di in quo per penam corporalem ap-
 ta specie non videbitis me: quoniam
 corporali substantia in altari vobi-
 scum sum non apta specie sed sub spe
 sacramentali et ita hoc tempore vide-
 bitis me non oculis corporeis sed
 cordis per intellectum divinitatis. quod
 sicut promissum Math. vlt. sic in ad-
 iutorio gratie vobiscum sum omnibus
 diebus usque ad consumationem seculi.
Hoc tamen tempus modicum est re-
 spectu eternitatis. omnibus ergo
 hijs modis dicit: modicum et non
 videbitis me: Jo. xiiij. **F**ilioli mei
 adhuc modicum vobiscum sum. **D**e se-
 cunda expositione dicit Joh. xiiij.
Adhuc modicum et mundus iam me
 non videbit vos autem videbitis me
 quia ego vivo et vos vivetis. **E**t iterum
 modicum tempus quia tunc per
 triiduum resurgam et videbitis

me vobis in corpore glorioso ap-
 parentem Osee. vi. **V**ivificabit
 nos post duos dies et in die tertia
 suscitabit nos Math. xxvij. post
 quod surrexero procedam in galileam
 ibi me videbitis. quod autem totum tem-
 pus usque ad iudicium modicum est
 dicit Apoc. xii. **D**escendet ad vos
 dyabolus habens iram magnam
 sciens quod modicum tempus habet Apo-
 ca. iij. **E**cce venio cito tene quod ha-
 bes ne alius accipiat coronam tuam
Hoc est ergo quod dicit et literaliter
 et spiritualiter (quod vado ad patrem)
 hoc pertinet ad consolacionem. vadit
 autem ad patrem localiter. beatitudinem a-
 liter. spiritualiter ex caritate discipu-
 lorum. localiter quidem quod ad sedem
 celi trinitatis elevat. per. **A**sum-
 mo celo egressio eius tunc et ideo tunc
 ut rex intrinsecus maxima do-
 na donabo et que decet regiam ma-
 gnificenciam et maiestatem **D**exter
 ij. **L**argitus est munera secundum mag-
 nicenciam principalem Eph. iij. et
 psal. **A**scendens in altum captivam
 duxit captivitatem dedit dona homi-
 bus. vado beatitudinaliter in opti-
 mis bonis patris beatificatus secundum na-
 turam humanam Col. iij. **Q**ue sur-
 sum sunt queate ubi christus est in dexte-
 ra dei sedens que sursum sunt sapientie
 non que super terram. vadit spiritualiter
 in fide credendum ad equalitatem pa-
 tris sublimat. Jo. xix. **N**oli me
 tangere non dum enim ascendo ad pa-
 trem et hoc est non es me digna

tangere qz in corde tuo nō dum
ascēdi ad patris mei equalitatē
s; hoc idem nūcia fratrib; vt ascē
dant ad cor altū. **E**t tunc quādo
in cordib; eorum ascēdero tūc
ip̄si alti erūt q̄ tunc ōnia promī
sa patris p̄cipiēt. **C**aritate autē
discipulorū ascendit qz propter
eos ascēdit. tum parād̄ocis locū
tum etiā vt remoueret ab eis p̄
senciā carnis ne detēti in ipsa nō
eleuaretur ad desiderū deitatis.
Joh̄is. xiiij. **V**ado parare vobis
locū **E**t iterū Joh̄is. xv. **E**xpedit
vobis vt ego vadam nisi em̄ abi
ero paraclit; non veniet ad vos.
Vunt tamē qui obiciūt q̄ dicūt
qz p̄sencia corporalis saluatoris nō
fuit mala aduētū sp̄sū sancti nō
cōtraria q̄ ideo cōsolaciōis sp̄i
tū sancti nō fuit impedita. **S**ed
hec obiectō stulta ē q̄ soluciō quā
inducūt erronea. **D**icūt enim cō
cedentes id qd̄ obiectōne proba
tur qz sp̄itū sanctū non dabat
discipulis non fuit ex pte discipu
lorū sed ex pte cristi qui nō fuit
adhuc exaltat; in loco honoris q̄
ideo nō decebat eū dare magnifi
ca dona. sicut dedit quādo intronī
zatus fuit sede honoris in ascēsi
one que soluciō nimis stulta est qz
crist; dona sp̄itus nō dedit s; m̄
humilitatē que sola in ascēsi
one exaltata fuit. sed dedit ea s; m̄
deitātē que nūq̄ exaltata fuit sed
semper alta. **E**t ideo tenēdum est

qd̄ dixim; supra Joh̄is. vij. **Q**z
ipse in cordib; eorum ascēdit in
fide q̄ deuocōne subtrahēs eis hu
manitatis p̄senciā; vt nulli immi
terētur nisi fidei dimitatis. **E**t qd̄
obiciat qz corporalis p̄nciā; vel ami
ciā nō est cōtraria sp̄itui s̄cto
q̄ idonō impedit eam: ōnino stul
tum est. **v**erū est qd̄ nō est cōtraria
ei. sed tamē est alia q̄ minor q̄ iō
circa aliud q̄ illa hominē tenet q̄
ideo q̄ diu anim; circa talia opeā
tur q̄ occupat nō potest assurge
re ad alia quia anim; intenā
one deuocōnis circa duo siml; nō
est cū sit indiuisibil; circa scilicet
amiciā que est amiciā p̄sencie
corporalis q̄ circa eam scilicet que
est circa altitudinē deitatis quia
vna scilicet est humana q̄ altera
diuina. **E**t qz dicit qz vna nō est
alteri cōtraria. **D**icēdum qz verū
est sed tamē vna ab altera est di
uisa: q̄ habent modos cōtrarios
quia vna detinet; circa hic q̄ nūc.
Altera autē vult esse vbiqz q̄ sem
p̄ q̄ vna est circa tēporale q̄ altera
circa eternū vna circa p̄uatū q̄ al
tera circa cōmune. **P**ri aut; obiciat
qz p̄mo xp̄s suā carnalē p̄nciā
exhibuit q̄ ita corporalis p̄nciā ad
deitatis p̄senciā q̄ fidem p̄fuit q̄
sic nō est verū qz corporalis sua fa
miliaritas a caritate q̄ dulcedine
diuina aliquē impediuerit. hoc em̄
est stultū. qz quādo crist; corpa
lē suam p̄nciā; exhibuit statim ad

caritate sue deitatis verbis erexit
 et ideo corpalem suam societatem ex
 hibuit ut esset sicut via ut dicit
 Gregorius? **D**ivina autem promissio si
 aut vie terminum et ideo permanens
 in eo quod est via impeditur a ter
 mino et hoc quo debet uti frui
 sicut fine et ideo est perversus et hoc
 est quod dicunt sancti quod corpalis de
 lectatio in christo secundum carnem impe
 diuit consolationem sancti spiritus sicut
 membrum palitium non potest recipere
 plenam spiritus operationem sicut su
 pra ca. vij. notavimus? et hoc est ve
 ritas huius questionis? et non est sequen
 dus error eorum qui dicunt quod iohannes
 christus non dedit spiritum sanctum abundan
 ter. quod non decebat quod daret eum ante
 quam corporaliter esset exaltatus quia
 tunc collatio spiritus sancti remansisset
 in ipso et non in apostolis quod erroneum
 est omnino et contra rationem. quod liber
 tas divina tanta est quod statim dat so
 na quam aliquis receptibilis est et pa
 tus ad accipiendum (Dixerunt er
 gone) hinc agit solutio dubitatio
 nis discipulorum et sunt in hac parte
 duo. quorum unum est discipulorum
 dubitatio. secundum autem dubita
 tionis solutio ibi: cognovit autem
 ihesus: **I**n dubitatione autem tria
 dicuntur unum quidem quod contrinetas
 videtur esse in sermone. secundum au
 tem dubitatio relicta ex contrarieta
 te. tertium autem confessio ignorantie
 ex sermone obscuritate. dicit er
 go (Dicebant ergo ex discipulis

ei? etc.) et signat quod non omnes sunt qui
 de dubitatione dicebant. quidam autem
 perfectiores non dubitabant de sermo
 nibus eius quibus forte non intellige
 rent **R**o. iij. **I**n re promissione dei
 non hesitavit diffidentia plenissime
 sciens. quod quicquid promissum est ei deus po
 tens est et facere. (Quid est hoc quod
 dicit nobis modicum) ac si dicant
 sermo videtur sibi repugnare. quod si di
 cit de morte sua tunc non erit modi
 cum quod iterum visum sum? euz. quod non
 quod videbimus? eum et hoc dicebant
 quod nichil de resurrectione cogitare
 poterant **V**ap. ij. **N**on est agnitio
 qui reuersus est ab inferis **V**sa.
 xxx. viij. **N**on aspiciam hominem vltimum
 et habitatorem quies. si autem loquitur
 de alio recessu quo iturus erat ad
 patrem tunc nescimus? quid loquitur et
 ideo querunt quid sit hoc dictum et quid
 sit illud: quod vado ad patrem: quod pu
 tabant quod moriendo non iret ad pa
 trem. sed potius mortem non gustando
 iturus esset ad patrem. quod dixerat **J**o
 hannis. viij. **S**i quis sermone me
 um seruauerit non gustabit mor
 tem eternam **E**t ideo de utroque isto
 rum dubitant. dicebant ergo: quod
 est hoc quod dicit nobis modicum: quod
 hoc non intelligebant et confessi sunt
 dicentes (nescimus? quod loquitur) quod
 verba eius non intelligebant nesci
 entes de misterio resurrectionis
 eius nec scientes quod modicum est omne
 tempus usque ad iudicium **A**ggai. ij.
Ad huc modicum et ego mouebo

nō solum terrā s̄ etiā celum **Ysa.**
liij. **Ad** punctū et in modico dere-
liqui te et i miseracōib? magnis
cōgregabo te. **Ysa.** xxvi. **Ab**scō-
dere ad montū donec p̄ transeat
indignacō mea **Et** seq̄tur. **Ecce**
dominus et egrediet̄ et visitabit
iniquitatem habitacōis terre et iō
domin? ignorāciam simplicium
discipulorū illuminat dicēte euā-
gelista (**Cognouit autem ih̄s**)
p̄ illustracōem sue deitatis qua o-
mnia secreta penetrat **Eccl̄.** xiiij.
Oculi dñi lucidiores sunt sup so-
lem aspicientes in absconditas p-
tes et ideo hic tria dicuntur. scili-
cz secretorū reuelacō. tristitie de
passione sua imminēte predictō et
de tristitia in gaudiū cōuertēda
cōsolacō. dicit ergo: **Cognouit**
autē ih̄s: qui omnia nouit anteq̄
fiant (qz volebant eū) hoc ē desi-
derium habebāt hoc qd̄ dixerat
intelligēdi (interrogare) **Deut.**
xxxij. **I**nterroga p̄rem tuū et an-
nūciabit tibi maiores tuos et di-
cent tibi (et dixit eis) p̄ueniēs in
interrogacōem (de hoc queritis in-
ter vos) michi reuerēciam seruā-
tes. qz a me nō queritis (qz dixi
modicū et nō videbitis me) ad tē-
pus s̄m carnis mortalis p̄ncipaz
(et iterū modicū) qd̄ est p̄ tridu-
um mee sepulture (et videbitis
me) apparētē vobis in corpe gli-
oso post resurrectōnē. **Et** causa q̄-
stionis est qz animales existētēs

nō potestis cape qualiter p̄ igno-
minā passiois transit ad glori-
am resurrectōis. **p̄. Cor.** ij. **Ami-**
malis homo nō p̄cipit ea que sūt
spūs dei. stulticia em̄ est illi quia
spūaliter examiat̄ (**Amē amē**
dico vobis) duplici v̄t̄itur cōfir-
macōe quia adhuc latebat resur-
rectōis misterū. vnde et post re-
surrectōez latebat hec via que ē
p̄ passionē ad gloriā **Lu.** xxiiij.
O stulti et tardi corde ad credendū
in omib? que locuti sunt p̄ phete-
p̄. **Pet.** v. **S**pūs xp̄i in p̄phetis
prenunciās q̄ in xp̄o sunt passio-
nes et posteriores gl̄as et eadē via
in gloriā est in mēbris **Rō.** viij.
Si tamē sp̄atiū v̄t̄ et simul glo-
rificemur. qz ergo h̄ via latebat
duplici v̄t̄ cōfir̄cōe. **p̄s.** **I**n mai-
via tur et se. tue in a. ml. et re. tu.
nō cogno. mare ei fiḡt p̄fidū a
maitudis. aq̄ at multitudiez tri-
bulacōis (qz plorabitis et flebi-
tis vos) ploāt? ē in lacriacōe. fle-
t? at i q̄rela agustie qz ploābāt
de absēcia solacōis et flebāt de i-
stācia mūdi p̄seq̄ntis. **Tren.** p̄.
Plorās plora. in no. et la. a? in
maxil. et. **Itē.** ij. idarco ego plo-
rans et ocul? me? deducēs aq̄s qz
lōge fact? ē solator a me dūtes
aiāz meā (mūd? at) h̄ est mūdai
in diuicijs et delicijs et abicōe vi-
uentes quos ego argui et detesta-
t? sū (gaudebit) tanq̄ de me triū-
phauerit et me delauerit et non

sit de cetero qui arguat maliciaz
 eius sic **Judic. xvi.** philistei gau-
 debant de cōplēso sapsone et li-
 gato **Sap. xiii.** Dum letant in-
 sanunt **Prou. ij.** Letatur cū ma-
 le fecerint et exultāt in rebus pelli-
 mis (vos autē tristabimini)
 de morte mea **Lu. xxiij.** Qui sūt
 hij sermōes quos dēfertis ad in-
 micē ambulantes et estis tristes.
Joh. xvi. qd̄ locutus sum v-
 bis tristitia impleuit cor vestrū
 (Sed tristitia vestra) de morte
 mea (vertetur in gaudiū) In re-
 surrectōe In apparitōe In ascēsi-
 one et maxime in sād̄ispūs missi-
 one que omnia post modicū tēp-
 futura sūt vobis **Joh. xx.** Gaudi-
 si sūt discipuli viso dño **Vsa. v.**
 Gaudiū et leticia inuenit in ea g-
 ciariadio et vox laudis. hec ē ex-
 posicio sralis. Attēdēdum est at-
 q̄ adhuc est talis diuisio inter
 mundū et discipulos xpi q̄ mun-
 dū gaudet in bonis tēporalib⁹ q̄
 nunc sūt. s̄ gaudio vano et turpi
 et p̄mixto siue impuro et instabi-
 li gaudio vano qz de vanitate
 de instabilitate dicit **Ecc̄. ij.** Di-
 xi in corde meo vadā et affluam
 delicijs et fruar bonis et vidi q̄ s̄
 quoqz esset vanitas nisi reputa-
 ui errorem et gaudio dixi qd̄ fru-
 stra decipiens. turpis est etiā
 mūdi leticia qz de turpib⁹ est pec-
 catis **Sap. xiii.** Neqz vitā neqz
 nupcias mundas custodiūt iaz

Apoc. xvij. Cuz meretrice mag-
 fornicati sunt reges terre et ineb-
 ati sūt qui habitāt terrā de vino
 p̄stitucōis eius. hoc autē vinuz
 significat gaudiū de turpitudine
 p̄stitucōis mūdane. Est etiā p̄-
 mixtū et ipuruz. qz int⁹ nichil hz
 vnde gaudeat et extra deceptorio
 gaudz gaudio. sic si aliquis via
 floida ducat ad supplicia et gau-
 det de via oblitus de suppliciorū
 amaritudine **Prou. xiiij.** Risus
 dolore miscebit et extrema gau-
 dij occupat lud⁹. Instabile autē
 est qz deficit mūdo et mūd⁹ defi-
 cit sibi **Joh. xxi.** Tenent tympa-
 nū et cytharā et gau. ad se. or. d-
 m. b. d. s. et m. p. a. ad infima de-
 scendūt et ideo istud gaudiū cū-
 titur in tristitiā **Amos. viij.** Cō-
 uertā ones festiuitates vrās i lu-
 ctum et omnia cantica vrā in fletū
Tren. vlt. Coniūsa est i luctū cy-
 thara mea cecidit corōa capitis
 mei. Est autē ecōtra gaudiū spiri-
 tuale plenū vtz p̄lchrū et eter-
 nū et purum. vtz qz de veris bonis
 interiorib⁹ q̄ sūt bona regni celo-
 rū. **Rō. xiiij.** Non est regnum dei
 esca et pot⁹. s̄ iusticia pax et gau-
 diū in spūsācto **Vsaie. lxi.** Gau-
 dens gaudebo in dño. pulchroz
 autē est qz est de laudabilib⁹ et
 pulchris bonis vtutū **Sap. vij.**
Letatus sū in omnibus quia ante
debat me ista sapiēcia. purum
ē qz nichil alienū hz admixtum

Prouerb. xiiij. Cor qd nō nouit
ama. am. sue in gau. eius nō mī
scebit extrane? **P**erpetuū. ps. **L**e
tat? sum in hīs que dicta sūt mī
chi in domū dñi ibim? vbi gau
dij nunq̄ erit finis. facti etiā q̄
duplicia tristitia tristant. scz de
pctis pprijs. de pctis pximorū.
de pñti incolatu a de btitudinis
dilatōe. **D**e pmo in ps. **A**d me
ipsū aīa mea turbata ē **D**e secū
do **Rō. ix.** tristitia est michi maḡ
q̄ otinu? dolor cordi meo p frīb?
meis. **D**e terco **Job. iij.** q̄le mi
chi gaudiū est qz in tēbris sedo
a lumē celi n̄ video **D**e q̄to. ps.
Fuerit michi lacrie mee pā. die
ac nocte dū di. mi. q̄ta. vbi ē de?
tu? **H**ec ergo tristitia vertetur in
gaudiū **Matth. xxv.** **I**ntra i gau
diū domini tui **Luc. xxvi.** de omi
b? hīs **F**ili recepisti bona in vita
tua a lazar? similiter mala. nūc
vero hic consolatur tristitia sua v̄
sa in consolacōe a gaudiū. tu vero
cruciaris consolacōe tua versa in
tristitiā a lamētū. **Job. iij.** **P**?
tempestatē tranq̄llū facis a p? fle
tū a lacriacōe exultacōe a gau
diū in fundis **(Mulier cuz parit
tristitiam habz)** **H**ic terco dat
simile de tristitie in gaudiū ouer
sione **Q**uo autē dicit scz simile a
similis adaptacōem. simile autē
de tristitia pmo dat dicēs. **M**uli
er que cōcepit concepto semine
cū parit hoc est cū parturit tristi

dam habet in dolorib? vteri sūt
a angustijs p. **Thess. v.** **S**ic do
lor in vtero h. a nō ef. **Ysaie. xx**
vi. sicut que cōcepit cū appropin
quat ad ptum dolens clamat in
dolorib? suis. sic facti sumus **Ysa**
ie. xxxvij. **D**ies tribulacōis a an
gustie correctōis a blasphemie
dies hec. qz venerūt filij ad par
tuz a nō erat virtus piendi **Apo**
caliph. xij. **C**lamat pturēs. (qz
vit hora eius) vt in āgustia pa
riat. hec em̄ hora est maledictōis
dñi quia dixit **Gen. iij.** **I**n dolore
paies filios **(Cū autē peperit pu**
erū) masculū (iam nō meminit
pressure) **D**olor ei pturētis ē do
lor pressiuus a ideo vocat pressu
ram sed tristitia mutatur in gau
diū a hoc est (propter gaudiū)
naturale (qz natus est homo) pi
gnus nature fugientis (in mun
dum) **I**n quo remaneat posteri
tatis successio **Lu. p.** **E**lisabeth i
pletum est tempus pariēdi a pe
perit filium a audierunt vicin a
agnati eius quia magnificauit
dñs misericordiā suā cū illa a cō
gūlabant ei **Gen. xxx.** hoc p bti
tudine mea btām me dicēt oēs
mulieres. sic ergo obliuiscit pres
sure **(Et vos ergo)** adaptat file:
a vos pregnātib? similes qui cō
cepistis sp̄m̄sctū nō adhuc per
fectū in vobis (nūc quidē) in pas
sione mea (tristitiam hētis) q̄si
iam pturētēs **Ysa. vicesiōsexto**

A facie tua dñe cepim⁹ ⁊ quasi
 pturum⁹ ⁊ pepimus sp̄itū sa
 luti⁹ **Prōv. xxv.** Omnis plaga
 tristitia cordis **Cris.** Magna ē
 tristitia tyānis ⁊ multa nob̄ vi
 rilitate opus est vt resistamus
 huic passiōi ⁊ qd̄ vtile est in ea
 castificātes sup̄fluū dimittam⁹.
vñ. ij. Cor. ij. Magis donetis ⁊
 solemnini ne forte abūdanciori
 tristitia absorbeat tristitia ego
 ficāōnabilis discipuloꝝ cristi
 ent p̄. **pet. p̄.** Modicū si oportet
 nunc tritari in varijs tēptaciōi
 b⁹ vt pbatio vestre fidei multo
 p̄ciosior sit auro qd̄ p ignē pba
 tur. **Iter autē videbo vos** i ap
 paritiōe post resurrectiōez ⁊ tunc
 melius ad lucē ⁊ ceptus in vobis
 erit sp̄s vel iter vt dicit **Glō.**
 post tristitiā victo impugnatōe
 remunēto ⁊ hoc erit post mortē
 in quolibz ⁊ in die iudicij geneā
 liter (⁊ tunc gaudebit cor v̄m)
 qz tunc pietis in lucem sp̄m salu
 tis quē nō pturientes habetis.
Gen. xxi. dixit sara cū peperat. ri
 sū michi fecit de⁹ q̄cūqz audierit
 cōtēdit meū **Risus** ergo iaz in
 nobis formati in xp̄o sp̄i salutis
 p gloriosā immortalitatez gene
 rat nobis gaudiū istud **Exo. iij.**
Vides te letabit corde. **Ysa. lx.**
Videbis ⁊ afflues ⁊ mirabitur ⁊
dilatabit cor tuum. **(Et gaudiū**
vestr⁹) quod ego sum in sp̄i salu
tis format in gloriā (nemo) de

cetero (tollet a vobis) **Rō. vi.** cri
 stus resurgēs ex mortuis iā non
 morit̄ q̄c. **Wester. ix.** **Luct⁹** atqz
 tristitia i hylaitatē gaudiūqz cū
 sa sunt. **Ysa. xxxv.** **Gaudiū** ⁊ leti
 ciāz obtinebūt: fugiet dolor ⁊ ge
 mitus **Apo. c. xxi.** **Absterget de⁹**
ōnem lacrimaz ab oculi⁹ sancto
rū q̄c. (⁊ in illo die) plene vestre
 illustraciōis p sp̄m missuz in vos
 in lucis visioe ⁊ ignis vt intus
 luceatis ⁊ ferueatis (nō me inter
 rogabitis q̄c q̄) qz opus nō ha
 betis. qz ōnia expediētia ad salu
 tē vestrā ⁊ alioꝝ intus vobis p̄fi
 dens docebit vos sp̄s **There. xx**
xi. **Nō** docebit vir vltra pximuz
 suum ⁊ vir fratrem suum dices co
 gnosce dñm. ōnes sciēt me a mi
 nino eoz vsqz ad maximū eozū
Ysa. liij. **Donā terminos tuos**
pacē ⁊ vniuersos filios tuos do
ctos a dño. ps. **Incerta ⁊ occul**
ta sapie tue manifestasti michi
vel dicat: **In illa die: plene glo**
rie in btitudine vbi in verbo dei
ōnia videbitis: nō me interroga
bitis quicq̄: qz nichil querēduz
latebit **Greg.** **Quid est qd̄ non**
videat qui vidētem ōnia vident
(Amen amē dico vobis) **Hic i**
āpit tertia ps huius capituli in
qua d̄solat discipulos ex hoc qz
p̄mptus ⁊ patus est ad exaudi
endū ōnes peticiōes eoz. Et diui
ditur in duas ptes. **In quarum**
p̄ma attēdit exaudiēdi facilitas

In secūda autē ex hoc tāta disci-
puloꝝ solacio ibi: dicit ex disci-
pulis eius **E**cce nūc palā loq̄ris:
Adhuc autē in p̄mo loꝝ dicit q̄
tuor. In quoz p̄mo ponit libera-
le exaudicōis p̄missionē. In se-
cundo de eo qd̄ petēduz est erudi-
cō em. In terco ad petēdum t̄pis
agruitate. In q̄rto de omibꝫ que
docuit inuit explanacōez. dicit ei
go: **A**men amen dico vobꝫ: duplici
v̄tit̄ confirmacōe vt ex liberalitate
p̄ris exaudicōis habeant certitu-
dinem. **M**arc. xi. **Q**uicqd̄ orātes
petitis credite et accipietis et fiet
vobis. **S**i quid petieritis) hoc ē
si aliquid est qd̄ petitis qz vanū
et malū nichil est bonū etiaz tem-
porale in se aliquid est. **A**ug. q̄c
quid aliter petitur q̄ qd̄ ad vitā
eternā cedit nichil petitur nō qz
res omnino nichil ē. **S**ed qz itā
te rei opacōe quicqd̄ aliud cōcu-
piscit nichil ē neqz em̄ nulla res
est homo. **D**e quo dicit ap̄ls **G**a-
lat̄. vi. **Q**ui se putat aliquid es-
se cū nichil sit ipse se seducat. In
cōpacōe em̄ spūalis hoīs qui scit
grā dei se esse id qd̄ est quisquis
vana presumit nichil petit. ideo
dicit: si quid: hoc est si hoc qd̄ pe-
titis est quid siue aliquid: peti-
tis (p̄rem) cui? olfactu? dulcescit
in ipsa peticōe (in nomine meo)
quod est saluatoris nomen et sa-
lutis (dabit vobis) liberaliter et
abundāter vobis ad vtilitatem

sic ego determinat et qd̄ petat et
et a quo et qualiter dabitur et ad
quid. **D**e p̄mo dicit **M**ath. vi. pri-
mū querite regnū dei et iusticiam
eius et hec omnia adicientur vobꝫ.
hoc em̄ est quid. **D**e secundo **M**a-
th. vi. **D**at pater vester quid
necesse sit. **D**e terco dicit in psal. in
nomine tuo leuabo manū meas.
hoc est in pietate et cultu noīs tuī
Iher. xiiij. **N**omē tuum inuoca-
tur est sup nos. hoc em̄ nomē sal-
uatoris perfectam p̄tendit pieta-
te. **D**e q̄rto dicit **E**ph. iij. **E**t autē
qui potens ē omnia facere sup abū-
danter q̄ petimus aut intelligi-
m? ip̄si gloria in eccl̄a in xp̄o ih̄e-
su. **J**aco. p̄. **D**at omnibus abundā-
ter et nō improperat vobis hoc di-
citur qz p̄ se petere debz. **L**uce. xi.
Si vos cum sitis mali nostis bo-
na data dare filiis vestris q̄nto
magis pat̄ vester celestis dabit
sp̄m bonum petētibus se. **C**o-
rint̄. xij. **V**nicuiqz datur mani-
festacio spiritus ad vtilitatem.
Sic ergo quatuor notātur i ver-
bo isto. hui? autem petiti ad alia
preterito tempore petita cōparat
dicens (vsqz modo) quia imper-
fecti et animales fuistis non sciu-
istis quid petendū erat. **E**t ideo vī-
qz adhuc (nō petistis) q̄c q̄) h̄ ē
qd̄ aliqd̄ sit (i noīe meo) qz nesci-
uistis. **R**ō. viij. nā qd̄ orē? h̄m q̄
oportz nescim? ip̄e at spūs postu-
lat p̄ nob̄ geitibo ienariabilibꝫ

Et hoc est docet nos sic orare et
 postulare. **C**ontra hoc tamē videf
 ee illud **Math. xx.** Dic vt sedeāt
 hij duo filij mei vnus ad dextrā
 tuā et vnus ad sinistā tuā in reg
 no tuo. **S**ed ad hoc dicit qd mu
 lier hoc hūanuz aliqd fuit passa
 et putabat xpm ilico regnaturū
 in regno hūano et ideo hoc petijt
 et hoc fuit nō quid s̄ nichil pete
 re. **E**t ideo xpus dixit nescitis qd
 petatis. **ij. Cor. iij.** Id em qd in
 pñti est momentaneū et leue tribu
 lacōnis nostre supra modū et s̄
 limitatē eterne glē pondus operat
 in nobis. **P**ondus ergo est qd ef
 num est et ergo nisi hoc petat nō
 habet pondus qd petit et hoc ē qd
 subdit (petite et vt gaudiū vrm
 plenū sit) hoc em est qd petere s̄
 autē est gaudiū superfluens et i
 tus implens. **Lu. vi.** mensurā bo
 nam et fertam et coagitatā et sup
 effluentē dabunt in finem vrm
Math. xxv. Intra in gaudiū do
 mini tui. qz em superfluens est
 ideo nō intrat s̄ intrat in ipsum.
 tamē implet intus mēsurā bonā
 ad nature capacitātē. fertā ad
 meriti mensuram et coagitatā ad
 sp̄i expectacōem et superfluentes
 ad dñe largitatis immēsitatem
 hoc est ergo gaudiū plenū (hoc i
 puerbijs) tangit hic tēporis cō
 gruitatē ad petēduz magna. ha
 denus autē cū animales erāt ma
 gna eis pponere nō potuit s̄ i p

uerbijs erudiuit. **E**st autē puer
 biū sermo aliud sonans et aliud
 intēdens et sic de dñis hadenus
 locutus ē dñs. qz sicut dicit **Dyo**
 nisi? nobis carnalib? impossibi
 le est lucere dñum radiū nisi sa
 cris velamib? arcūelatū. vn q
 dicit hic: hoc non demōstrat ime
 diate dicta s̄ oia que a p̄ncipio
 doctrinē sue dicta sūt hoc em oia
 talibus puerbialis oportuit ppo
 nere. **p̄s.** **A**periat in pabolis os
 meū loquar pposicōes ab imāo.
Sed obiāt qd dicit **math. xij.**
Vobis datū est nosse misteruz
 regni dei ceteris autē in pabolis
Sed ad hoc dicēdum qd in veri
 tate status disciploz vt tūc fuit
 vt i pabolis pponeret eis miste
 rum regni dei qz aliter intellige
 re nō potuerūt. s̄ qd dictū est vo
 bis datū est nosse nō dicit ideo:
 qz tunc pfectōem sensus habue
 runt ad intelligendū. **S**ed qz in
 telligere aliqualit inceperūt et s̄
 in aduentu sp̄i sancti impletuz
 est et ideo hic dicit hoc omnia que
 dixi vobis (i puerbijs locut? sū
 vobis) docens vos de dñis per
 humana (s̄ venit hora) hoc est iā
 in veniēdo est siue illa hora sit sp̄i
 ritus sancti recepō siue eterna i
 btitudine visio. (Cū iam nō in
 puerbijs loqr) s̄ p internaz sp̄is
 accepōem et btitudinis in mea
 resurrectōe demonstracōez (s̄ pa
 lam) p eā qua me pat clarificat

luce (de pre anūciabo vobis) ysa
i e-xxxiiij. Regē in decore suo vide
bunt. p̄s. Dñe in lumie vult⁹ tui
ambulabūt. In lumie enī oñsuz
p̄abola nō indigz p̄. **Jo. iij.** filies
ei erim⁹ ⁊ videbim⁹ eū si. ē. **Jo. p̄.**
Videbis celos aptos ⁊ angelos
ascēdētes ⁊ descēdētes sup filiū
hoīs (in illo die) magnifice clai
tatis. p̄s. **H**ec ē dies quā fecit do
min⁹ exultem⁹ ⁊ letemur in ea ⁊
h̄ ē q̄rtū vbi ea q̄ dixit explanat
(in noie meo) qd̄ est sup ōne no
mē qd̄ vobis tūc erit agnitū (pe
tetis) ⁊ videbitis qd̄ in sacramē
tis ⁊ oracōib⁹ p̄r nomē hoc hono
rificabit in ōmb⁹ exaudiēdo. **De
bre. v.** In ōmb⁹ exaudit⁹ p̄ sua
reuerēcia q̄liter autē ōnia p̄dixit
explanās dic̄ (nō dico vobis qz
ego rogabo p̄rēz p̄ vobis) q̄uis
enī rogē nō tamē est necē qz meri
ta vestre caritatis ⁊ fidei p̄ vobis
interpellabūt ⁊ hoc ē qd̄ dicit (ip
se ei pat⁹) cui⁹ affect⁹ ad vos dul
cissim⁹ ē (amat vos) ij. **Re. p̄.** sic
mater vnicū amat filiū ita te di
ligebā. **Ma. xlix.** Si p̄t obliuisci
mulier infantē suū vt nō misere
atur sui vteri filio ⁊ si illa oblita
fuerit. ego tamē nō obliuiscar tui
(qz vos me amastis) **C**ōiunctō
nō est causal⁹ s̄ quādā signi dat
racōez ⁊ ē s̄sus hoc qd̄ me ama
stis signū est qz pater amat vos
Prouer. viij. Ego diligētes me
diligō merito ego hui⁹ caritatis

mereremini exaudiōem (⁊ cre
didistis) **E**cce meritū fidei (qz a
deo exiui) sicut natus ab ipso. h̄
enī est fides q̄ meret⁹ exaudiōem. ii
⁊ hoc est qd̄ dicit credidistis qz
a deo exiui **Joh. xi.** Ego credidi
qz tu es xp̄s filius dei vni qui in
hunc mundū ve nisi ad extero
ra fact⁹ visibilis cu; eēs inuisibi
lis **Baruch. iij.** In terris visus
est. **E**xitū autē illum declarat di
cēs (Exiui) p̄ eternam generacō
nē (a p̄rē ⁊ veni) assumpta carne
(in mundum) visibilis fact⁹ mū
do **Jo. viij.** Ego enim a p̄rē a dō
processi ⁊ veni (iterum relinquo
mundum) non tamen relinq̄ car
nem quam assumpsi de mundo.
(**Et vado ad p̄rē;**) p̄ ascensioē ⁊
hoc signatū ē **Gen. xxxv.** vbi d̄r
Surge iacob ⁊ ascēde betxel et
habita ibi. **J**acob ei luctator cri
stum signat qui lucta expugna
uit mortē ⁊ dyabolū **B**etxel at
do m⁹ dei interpretatur ad quam
luctator noster in die ascensiois
cum animab⁹ sanctis ascendit ⁊
ibi ad dexterā patris habitauit
Gen. xxxi. **S**urge ⁊ egredere de
terra hac reuertens in terraz na
tuitatis tue (dicunt ei discipuli
eius) **V**ic incipit pars que ē de
discipulorum consolacōne. **T**an
guntur autem hic tria quorum
p̄mū est professio discipuloz qz
sint verbis dñi consolati. s̄ quia
adhuc de se erant decepti ideo

secundo ponitur instructio q̄ ad
 huc erat infirmi ne at̄ ex infirmita
 te vacillent. tercio ponit qualiter
 in x̄po debent eē cōfirmati. in pri
 mo tria. in quoz̄ p̄mo laus poni
 tur doctrine x̄pi. in secūdo cōfessio
 ōnia scientis x̄pi dei. in tercio per
 fectio fidei: dicit ergo ei discipuli:
 ex v̄bo q̄d vltimo dixit instructi
 est autē hoc verbū: qm̄ venit ho
 ra qm̄ nō in puerbijs locuturus
 eēt. qz hoc letāter expectabāt vt
 apta visione viderent mirabilia
 de regno x̄pi. Ecce nunc palam
loq̄ns: scz q̄ in futuro nō modo
 nobis ea q̄ p̄misiſti oñdas de pa
 tre. semp̄ em̄ expectauim⁹ vt nūc
 oñderes. Ma. lxx. Palā apparui
bijs qui me nō interrogabant.
p̄s. Locutus es in visione s̄c̄tis
tuis (a puerbiū nullū dicit) sed
ex̄p̄sse p̄mittis q̄ te a p̄m̄ nob̄
in p̄ximo ostēdes. Mat̄h. xi. Ab
scōdisti hec a sapientib⁹ a p̄rudē
tibus a ruelasti ea puulis. Augu
stin⁹ tamē dicit q̄ dixerūt hoc di
scipuli nō intelligētes sermōem
x̄pi a vsqz̄ adeo nō intellexerunt.
Et q̄ etiā nō intellexerūt se hunc
sermōez̄ nō intelligē. a reputabāt
palā eē quod palam nō erat a si
ne puerbio eē quod p̄ puerbiuz̄
dictum erat. vñ Glō. Palā loqui
estimāt cū dictorū eius nequeāt
cōphendere misteria. qz q̄cquid
audierūt adhuc erat illis in p̄u
bium. p̄or̄ exp̄ficio melior est a

plamior. (nunc scim⁹ qz scis oia)
 p̄ hoc q̄ nōsti occulta cogitacōnū
 anteq̄ a te querāt que nemo scie
 potest nisi de⁹ qui scit ōnia a no
 uit Job. xxi. de⁹ tu omnia nosti.
Job vlt. nulla te latet cogitacō
a ideo (nō opus est tibi) qui scis
ōnia (vt q̄s te interrogz̄) qz an̄
q̄ interrogeis scis qd̄ quilibz̄ de
fiderat querē. Job. xvi. Nō op⁹
erat illi vt eum quis infrogaret
testimonū p̄hibz̄ de homie ip̄e ei
sciebat qd̄ essz̄ in homie. Eccl̄. xxi
ij. Videt omnia in absconditas
ptes (in hoc) ifallibili signo (cre
dimus) nō tamē adhuc firmif
(qz a deo) p̄re (existi) p̄ generaci
onē. Job. ix. Nisi hic esset a dō nō
posset facere quicq̄. Itē. iij. Scī
m⁹ quia a deo venisti magister.
nemo em̄ pōt hec signa facere q̄
tu facis nisi fuerit de⁹ cū eo. (Rū
dit eis illis) reducēs ad sui ip̄oz̄
cognicōez̄ sic fecit a petz̄. Job. x
vi. (mō creditis) vt puuli a p̄pa
les. de puulis d̄. Mat̄h. xiiij. mo
dice fidei quae dubitasti. de tem
poralib⁹. Mat̄h. xiiij. Ad tēp⁹ cre
dunt a in tempe temptacōnis re
cedunt (Ecce venit hora) Luc. xx
ij. Hec est hora vestra a pt̄as te
nebrarū (a iam venit) hoc ē iam
in p̄ximo instat p̄ iudaz̄ tradito
rem a iudeoz̄ ministros q̄ veniūt
vt me capiāt. hec est em̄ hō a p̄re
finita. qz ōnia cōpleta sunt vsqz̄
ad captiuitatē a passionē. iaz̄ em̄

data est malis in me licētia. Jo-
xiiij. Sciens ihesus qz venit hora
eius vt trā. ex hoc mūdo ad prēz
-ij. ad Thessa. ij. Misterium nūc
operat iniquitatis. Ysai. xxxvij.
Dies tribulaciōis et angustie cor-
rectōis et blasphemie dies h̄ (vt
disp̄gamini vn̄ quisqz i ppria)
qz nō est q̄ vos cogreget in vnū
sicut ego feci Ysai. liij. Om̄s nos
q̄si oues errātes vnusquisqz in vi-
am suā declinabat et dñs posuit
in eo iniquitates omnium nostr̄. iij.
Re. vlt. Nō habent isti pastore
reuertātur in tabnacula sua (Et
me solū relinq̄tis) passiomb? et
volūtatē tortoz derelictū Math.
xxvi. Peraciā pastore et disper-
gentur oues gregis Zach. xiiij.
Peracitate pastore et dispergētur
oues (Sed nō sum sol?) hoc est
homo puatus et purus (quia pa-
ter) per vnitatē substācie diuine
et inseparabilitatē (mecū est) Ita
qz in passiōe et in morte fortitudi-
nē suam in mirabilib? ostendet.
Iosue p̄mo. Nō te deseram neqz
derelinquā Iobis. viij. Qui me
misit mecū est et nō relinquit me
solū. quia que placita sūt ei facio
semp̄ Sed cōtra hoc esse videtur
qđ dicitur Math. xxvij. et in ps̄.
De? deus meus quare me dereliq̄-
stis. et. Sed ad h̄ dicendū qz nō
dixit xps̄ ibi se eē a dimitate dere-
lictū. sed potius humanitatē esse
derelictā a defensionis dīne pre-

fidio. quia tribulaciōib? et pas-
sionib? tunc veritas exposueat hu-
manitatē quaz tamē nunq̄ dese-
ruit p̄ societate vniōis (hec locu-
tus sum vobis) om̄ia quecūqz di-
xi in sermone isto (vt in me) ma-
nendo sicut palmes in vite (pax
habeatis) in corde qz hec est pax
vestra et ad dñm et ad cōsciēciam et
nichil in cōsciēcia turbaciōis
habeatis pro p̄secuciōib? meis
vel vris. Vnde glō. Hec est pax
pro qua xp̄iam sum? pro qua sa-
crāntis imbuimur p̄ qua erudi-
mur om̄imodis pro qua spiritū
pignus accepim? pro qua in eū
credim? et speram? et amore eius
accēdimur. hec est in pressuris li-
beracio et cōsolacio vt in hoc fine
feliciter regnem? In hoc ergo ser-
monem concludit Philippē. iij.
Pax dei que exuperat om̄em sen-
sum custo. cor. et. Ysai. vltimo.
Ecce ego declinabo in vos sicut flu-
men pacem Epl̄. ij. Ipse enī est
pax nostra qui fecit vtraqz vnū
(In mundo) mūdāna diligēcia
vni (pressuram habebitis) sicut
vobis predixi. Jacobi. ij. Diui-
tes per potēciā oppriment vos et
ipsi pertrahēt vos ad iudicia. hec
tamē pressurā non est cōtraria pa-
ci (Sed cōfidite) animo forti cō-
fidentia habete que est fortitudo
animi cum spe vincēdi pericula-
quia (ego) iā pro vob (via mū-
dū) qz n̄ p̄ualebit decetero mūd?

cōtra vos. nec pmissiōe diuicia
rū. nec illectōe delcācōnū. nec ābi
dione honorum. nec cōminacōne
penarū. **Heb. xi.** Sancti p fidem
vicerūt regnā opāti sūt iusticiā
adepti sūt repromissiōes p. **Jo-**
quinto. hec est victoria que vincit
mūdū fides nā. sic ergo conclusus
est sermo quo discipulos cōfor
uit. **Ca. xvij.**

Hec locutus est ihesus. **Ec**
hic incipit verbi mani
festatio p oracōis suf
fragiū quo suis manifestat. **Di**
uidit autē in duas ptes. In qua
rum pma ad vtilitatem suoz a
p̄re petit sue claritatis maifesta
cionē. In secūda autē per quos
ista manifestatio faciēda est pe
tit sctitatis cōfirmacōez ibi: ma
nifestaui nomē tuum hominibus:
In pma harū dicitur quatuor
In quoz pmo ponit id qd ptinet
ad oracōis deuocōem. In secūdo
ponit petiti exp̄ssionem. In tercō
meriti ppter quod exaudiēd? est
allegacōem. In quarto redit ad
instātem apud p̄rem oracōem.
In pmo horū tangit sex. in qruz
p̄mo tangit qd ptinet ad istius
cū p̄cedentib? ordinis cōtinuitatē
dicēs: hec: ad erudiciōem samita
tis a p̄ncipio sermōis vsq; huc
locut? est ih̄s: auctor salutis. **pu**
biorū. xxx. Omnis sermo dñi cli
pe? igitus ē sperantib? in se. s̄
quia ōne qd docet sermo dñus

impetrandū est p deuocōis ora
cōem. Ideo vt exemplū det vobis
recurrat ad oracōez vt ea que do
cet impetrētur. Et ideo sequitur
(**Et eleuatis ocul? ac**) qd ē secū
dum ad oracōis ptinens deuocō
onē. subleuacō em oculoꝝ deuocō
onē in orante p̄tendit et fiduciaꝝ
impetrādi et directōez intēcōis.
De p̄mo. Tren. iij. Leuemi? corda
nostra cū manib? in celum. **ij. pa**
lipo. xx. Cuz ignoram? quid age
re debeam? hoc solū habem? resi
dū vt oculos nr̄os dirigam? ad
te. **De secūdo scz impetrandi fidu**
cia. Job. xi. Ihesus sur sū eleua
tis oculis in celū dixit pater gr̄
cias ago tibi quia exaudisti me
ego autē sciebaz qz semp tu me
audis. **Ps.** Ad te leuaui oculos
meos qui habitas i celis. **De ter**
cio autē dicit in psal. Dirigatur
oratio mea sicut incēsum in cōspe
ctu tuo eleuacō manūū mearū sa
crificiū vespertinū. **Contrarium**
autē videt p illud **Job. xxij.** qui
inclinauerit oculos suos ip̄e sal
uabit **Luce. xvij.** **Notabat** ocu
los suos leuare ad celū. **Pz** ad h̄
dicendū q aliud est in oracōne
peccatoris et in oracōne saluatoris
et in oracōne viri iusti. p̄ctōr em
indignitatis sue sibi cōsciūs non
p̄sumit q ad locū sanctitatis re
spectū statim dirigat et ideo hūi
liter vilitatem suam recognoscē
to oculos dep̄mit. **ij. pal. vltio.**